

vil gøre ved det. Det var egentlig det, der var udgangspunktet, og det endte i virkeligheden med en forståelse for, at kommunerne lukker budgetterne op, at der rundsendes et brev til samtlige kommunalbestyrelser, til sammenlægningsudvalg, at man sikrer kompetencen i sammenlægningsudvalgene, og at man har en frist til den 15. februar med egentlig at få løst problemet. Det er sådan set det.

Kl. 17.25

Efter det møde besluttede jeg, at det ville være godt at have en hjemmel, og der kunne man anvende en tekstanmærkning fuldstændig legalt, ikke i strid med noget som helst, og derfor oversender vi en tekstanmærkning. Det er ikke et indgreb, men det er en mulighed for, at man har en hjemmel til i givet fald, hvis det hele skrider, at kunne gribe ind. Det er simpelt hen rettidig omhu.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Skal jeg forstå ministeren sådan, at det her om at lave en historisk bemyndigelse til at lave så stort et indgreb er noget, ministeren og hr. Kristian Thulesen Dahl har aftalt fuldstændig egenhændigt og selv har besluttet at sende over i form af en tekstanmærkning som ændringsforslag til finansloven med 1 uge for Folketinget til at nå at reagere, hvis vi opdagede det, 1 uge til kommunerne til at nå at reagere, hvis de opdagede, hvad der lå skjult som et ændringsforslag i Folketinget, fordi man ikke orienterede dem, og man orienterede heller ikke nogen andre om, at et så stort historisk indgreb var undervejs?

Er det sådan, jeg skal forstå det, ministeren siger?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Man skal forstå det på den måde, at ønsket i virkeligheden først og fremmest er, at der ikke skal være noget indgreb. Der er det regerings vurdering, at det egentlig er en god mulighed at give det signal, at der er en hjemmel til, at finansministeren i givet fald kan gribe ind. Så enkelt er det, det har jeg sagt mange gange, og det må være forståeligt.

Jeg kunne blive ved at gentage og gentage og gentage det: Det er en fuldstændig legitim måde at gøre det på, det er overhovedet ikke skjult, det er oversendt, og regeringen har taget sin beslutning, og andet er der for så vidt at sige om det.

Så kan jeg forstå, at der nogle, der ikke bryder sig om, at det er en tekstanmærkning. Nuvel! Det har der været en dialog om, og derfor er der ændret i den tekstanmærkning, således at Finansudvalget ser, hvad det egentlig er, der er resultatet efter den 15. februar. Det har mulighed for egentlig at kommentere, hvad det er, der ligger, og det har mulighed for at sige, at det vil det ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er, fordi finansministeren nu får mulighed for at svare på det enkle spørgsmål, som jeg stillede to gange i forrige runde. Det, der er sagens kerne, er: Hvad er grunden til, at man i det ændringsforslag, som man har stillet til finansloven, bruger ordet orientering og ikke »med tilslutning fra Finansudvalget«. Jeg mener sådan set ikke, at finansministeren er tungnem, jeg mener heller ikke, at han er ubegavet, jeg mener faktisk oven i købet efter den belæring, som hr. Niels Helveg Petersen er kommet med, at det må stå rimelig klart.

Jeg er også ret sikker på, at hvis finansministeren spørger tænksomme medlemmer af Det Konservative Folkeparti og Venstre – de findes – så går de beklemte rundt langs væggene af flovhed over det magttyranni, finansministeren udstråler.

Derfor vil jeg gerne have svar på det enkle spørgsmål: Hvad er begrundelsen for, at man ikke ønsker en tilslutning fra Finansudvalget? Det ændrer overhovedet intet ved den hjemmel, der gives, det gør bare, at det parlamentariske system fungerer.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det fungerer jo ganske udmærket. Vi har da en timelang debat om tekstanmærkninger, det fungerer da ganske glimrende. Det drejer sig om, hvorvidt et flertal i Folketinget ønsker, at der skal være en sådan tekstanmærkning, og så bliver den der, ellers er den der ikke.

Så er der yderligere lagt det ind, at man rent faktisk kender resultat i februar, at man ved, hvad det er, regeringen egentlig agter at gøre, og at man har mulighed for at sige, at det vil vi ikke støtte. Det er da rimelig enkelt, det er i virkeligheden rimelig enkelt, også det, at man åbenbart ikke er enig. Det må jeg jo også respektere man ikke er, og så er den vel for så vidt ikke længere.